

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katoli. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semežinskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 79.

V Ljubljani, v torek 7. aprila 1896.

Letnik XXIV.

Pisava rodbinskih imen.

(Interpelacija posl. Višnikarja in tovarišev v seji poslanske zbornice dne 12. marca 1896.)
(Konec.)

Patent z dne 23. julija 1787, št. 698 določa, da morajo židje privzeti si določene nemške priimke. Dvorni dekret z dne 12. novembra 1787, št. 746 je izdal seznam nemških priimkov za žide, in sicer 109 moških in 35 ženskih.

Drž. zakonik iz l. 1811 govori o imenih soproge, zakonskih in nezakonskih, adoptiranih in legitimiranih otrok itd.

Dvorni dekreti z dne 21. oktobra 1813, 21. oktobra 1815, št. 1185, in 19. februarja 1820, številka 1650, obsejajo instrukcije za dušne pastirje, kako morajo voditi krstne knjige gledé zakonskih in nezakonskih otrok.

Navedeni podatki in dvorni dekreti pa ničesa ne določajo, kako in v katerem jeziku naj se pišejo posamezna imena, in gotova istina je, da se je pisava raznih imen tekom časa po razvoju posameznih jezikov preminjela in morala preminjati.

Dušni pastirji so se izprva posluževali latinskega jezika, kateri ne pozna črk ek, sch, tsch, č, š, ž itd. Za slovanski z in ž nemški jezik nima pisanih znakov, in sploh ne za mnogo slovanskih glasov, in zato nemški pisatelji v znanstvenih knjigah za točno izražanje glasov v nemških narečjih in tujih jezikih v obče rabijo latinsko - slovanske črke.

Po navedenih naredbah bi Hrvatje in Čehi po sedaj veljavni in navadni ortografiji niti ne mogli pisati svojih imen. Hrvatje imajo štiri ali pet raznih pravopisij in Čehi so si še le to stoletje (1820 in 1840) vredili svoje pravopisje.

Slovenci so se od 16. stoletja do pred 50 leti posluževali takozvane „Bohoričice“ po Bohoričevi

slovnici iz leta 1584. Prejšnje črke S, Sh, zh, s in sh so se zamenile s „s“, „š“, „č“, „z“ in „ž“. Starih črk sedanji rod več ne pozna, če tudi so v starih maticeh.

Rusi in Srbi bi se morali pri nas posluževati cirilice.

V minolem stoletju je bila v Nemcih navada, da so ženska imena označevali s končnico „in“, n. pr. „Maierin“. To bi bila velika zmes, ko bi se povsod morali ravnati po ukazu okrajnega glavarja celovškega. Visoka vlada bi morala namestiti celo armado uradnikov, da bi pregledali vse krstne bukve in določili, kako so se prvotno pisala razna družinska imena. Toda vladni organi imajo nujnejša in koristnejša opravila, kakor pa misliti na to, kako bi izražali nasprotje do posameznih narodnostij.

Neumevno je skoraj, kaj je komu na tem, kako se piše njegov sosed. Zablacanu je gotovo vsejedno, ali se njegov rojak piše Tschernigg ali Černič. Dvorni dekret z dne 5. junija 1826 dopušča v Avstriji premembo imena le v mali meri in v posebnih slučajih, to pa le z dovoljenjem političnega dežel. oblastva. (Najvišji odlok z dne 18. marca 1866.)

Rodovinsko ime je osebna pravica vsacega samostojnega državljana, toda v Avstriji je ta pravica jako omejena, dasi je večkrat potreba in želja, da se premeni priimek.

Prememba imena je dovoljena le v določenih slučajih, n. pr. pri prestopu h krščanstvu ali pri vstopu v cerkven red. In vendar se krstna imena v raznih jezikih pišejo različno, n. pr.: Joannes, Johannes, Johann, Hans, Jan, Janez, Hanus, Janos, Ivan, Ive, Ivo, Giovanni, Jean, James itd.

Z ozirom na te razloge vprašajo podpisani ekselencio gosp. ministerskega predsednika kot voditelja notranjega ministerstva:

1. Ali je njegov ekselencij znan odlok c. kr. okr. glavarstva v Celovcu z dne 13. jan. 1896?

2. Kaj misli nj. ekselencija ukreniti, da se obvaruje prebivalstvo takih odlokov, ki niso utemeljeni v zakonu in dejanskih razmerah ter le po nepotrebnem vznemirjajo ljudi in izpodkopujejo ugled oblastev?

Dunaj, 12. marca 1896.

Povše, dr. Gregorčič, Seichert, Robič, dr. Gregorec, Alfred Coronini, Pfeifer, Kušar, Višnikar, Koblar, Klun, Vošnjak, dr. Ferjančič, Borčič, Radimsky, Nabergoj.

Kriza v jugoslavenski akademiji.

Iz Zagreba, 2. aprila.

Mažari iščejo povsodi, kjer bi se dalo dobiti kaj vrednega in zanimivega za njihovo razstavo v Budimpešti. Zagrebška stolna cerkev ima krasni cerkveni zaklad, ki je znamenit v zgodovinskem pogledu. Tudi le ta naj bi se poslal na razstavo. Proti temu se je oglašil prebendar stolne cerkve in učeni zgodovinar Ivan Tkalčić, češ da bi se mogle te dragocenosti zgubiti, kar je tem verjetnejše, ker jih Mažari prisvajajo kot njihove. Bodo li se vse te dragocene stvari poslale v Budimpešto, mi ni znano, ali vsi rodoljubni Hrvati so proti temu iz poznatih razlogov. Pred nedavnim pa je prišla na red akademija znanosti in umetnosti v tej zadevi. Deželna vlada je namreč poprašala, ne bi li akademija hotela poslati na razstavo svoje znamenite rokopise, posebno glagolske in cirilske, katerih vrednost je neprecenljiva. Jugoslavenska akademija ima najbogatejšo zbirko starih slovanskih rokopisov, posebno iz XIII. in XIV. veka, pa dohajajo ravno radi njih mnogi učenjaki v Zagreb. In ti rokopiši da se izložijo! Za navadne ljudi niso take stvari zanimive, učenjaki pa ne bodo na razstavi preiskovali in pro-

LISTEK

Slovensko gledališče.

(Konec.)

Opera se je povzpela do znatne višine, lahko se pa še popolni. Pričetkom sezone čisto ni bilo prave sigurnosti v petju, pokazala se je neka vihravost, ker se je malo preveč hlatalo z novitetami, kar je posebno neugodno vplivalo na zbor. Ko se je potem na splošno željo občinstva spomnilo starejših priljubljenih oper, morale so se iste radi spremembe personala tudi na novo učiti. Pripoznati moramo, da je bila v teh razmerah opera dobra.

Imeli smo celó nekaj dovršenih predstav. Popolnila se bode pa naša opera še - le tedaj, kadar bodo vse prve moči imele zabeležiti večletno delovanje na našem odru — še-le tedaj bode slovenska opera mogla povse ugoditi velikim zahtevam ljubljanskega občinstva. „Tenorsko vprašanje“ se je jako živahno razpravljalo v gledaliških krogih. Bila je pred leti prilika pridobiti izbornega slovenskega tenorja — ker se je pa tedaj čudovito „štedilo“, ni sedaj čas tožiti o tem, kar se je zamudilo, nego računati se mora s tekočimi razmerami. Na malih odrih ni tenorja brez napake in tudi slovenski oder ga bo s svojimi skromnimi sredstvi sedaj težko dobil.

Občinstvo je pri zadnji predstavi „Trubadurja“ jasno izrazilo svojo zadovoljnost z gospodom Purkrabekom.

Gledé repertoirja so pri operi skoro iste pritožbe kakor pri drami. Naj se ne gleda samó na to kaj je „slavno“, ampak poleg tega tudi na to, kaj se more nam prilagoditi. Če bi se to upoštevalo, ne hodilo bi se po „Janka in Metko“, ne hodilo bi se po „Carmen“. Po nekaterih odrih se kaže sosebno v glasbi velik nedostatek v tem, da zamejujejo staro in se zatekajo v naročje slabjšega in površnega novejšega.

Slovenski oder je opetovano pokazal, da se ne strinja s temi pravega gledališča nevrednimi nazori, katere smo z obžalovanjem čitali tudi v nekem slovanskem listu.

Slovani imamo v operi toliko sijajnih del, da isto, kar smo povedali intendanci pri drami, podvojeno velja tu. In kakor smo ondi zahtevali v prvi vrsti ozir na domača dela, ravno tako zahtevamo pri operi, da se v bodoči sezoni, predno se uče opere drugih narodov, spomni na naše glasbenike in koncem sezone ne pride s takimi izgovori, s kakršnimi se je letos naznanilo, da se „Gorenjski slavček“ radi — nedostajanja časa ne more predstavljati. Ne bilo bi morda napačno gojiti laško opero. Kakor poznamo naše občinstvo, bi se to splačalo, poleg tega bi pa česče slišali prvo moč naše opere gospoda Nollija.

Scenerija je bila v obče krasna. Pod večšimi rokami režiserjev gg. Inemana in Nollija so se skromna sredstva kar povečala. Obračalo naj bi se le večjo pozornost na sestavo sobnih sten, poklicani faktorji naj bi pa odru omislili drugo „nebo“.

Večina igralcev, ki je dosedaj sodelovala na slovenskem odru, proučila je premalo vzvišeni narodno-umetniški cilj istega. Tako večinoma ni bilo tudi skupnega požrtvovalnega navdušenja, katero ravno takó krasno vstvarja zavest skupnega cilja. Kadar se slovenski igralec popolnoma zaveda, kaj hoče in kaj mora doseči gledališče slovensko, tedaj ne bomo videli več „zaspanih“ iger, tedaj se pokaže iz desk slov. odra res oživljajoč ogenj. „Vsaka predstava kaži na napredek! Prvič naj se naši igralci uče, drugič naj pa igrajo živahnejše in govoré jasnejše“.

Priporočali bi gostovanja slovenskih umetnikov, ki so prisiljeni delovati v tujini. Skrbni naj se za naraščaj in za njegovo umetniško izobraževanje. Ne moremo dobiti zadostno domačega naraščaja, če se vse iskanje koncentrira le na Ljubljano. Pri veseliceh na deželi (ne samo na Kranjskem) prihajajo velikrat na dan talenti. Iskati jih je treba, pri naših mecenih potrkati za podpore in slovensko gledališče imelo bode slovenske igralce.

Naznanjevanje „repertoirja“ se vrši takó, da

učevali rokopisov. Teda je popolnoma nepotrebno, da se te listine pošljejo na razstavo. A ker je vrh tega tudi mogoče, da se lahko kaj zgubi, vsprotivil se je tudi pri tej priložnosti Ivan Tkalčič kot tajnik akademije, da se le ti rokopisi in listine ne pošljejo na razstavo. Ali večina članov akademije je pa vendar pripravna izročiti te starine, ker je vlada dala popolno garancijo, da se bode povrnilo vse v istem stanju, kakor se bode odposlalo. Vsled tega sklepa akademičnih članov, je položil Ivan Tkalčič svojo čast kot tajnik akademije, ter noče, da bi on sodeloval pri izročenju omenjenih dragocenosti, in da bi sploh nosil kakšno odgovornost v tej zadevi. Za našo akademijo je ta dogodek prav neugoden, posebno pa še odstop enega najbolj marljivih članov iz urada tega zavoda. Mnogi mislijo, da se bo vsa ta zadeva poravnala na lep način in da bode Ivan Tkalčič prevzel zopet tajništvo. To bi nas seveda vse veselilo. Ali kolikor mi poznamo omenjenega učenjaka kot velikega domoljuba, ni prav verjetno, da bi se ta želja prijateljev akademije izpolnila. Mi se pa zares čudimo, kaj je bilo sploh potrebno, da se iz Hrvatske pošiljajo na razstavo predmeti, ki se tičejo samo naše kulture, a niti najmanje mažarske. Saj se hoče s to razstavo pokazati svetu v vsem le mažarski kulturni razvitek, ne pa naš. Mažari trobijo to čemu svetu, in mi Hrvati vendar le pri vsem tem hočemo delati njim na korist. To je naša slaba stran, da nas more celo naš protivnik rabiti v svoje svrhe proti nam. Zares žalostno!

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. aprila.

Skupno ministersko posvetovanje. Po poročilu ogerskih listov se prično jutri v Budim pešti ministerska posvetovanja, ki bodo trajala kaka dva ali tri dni in katerih se udeležita tudi avstrijska ministra grof Badeni in vitez Bilinski. Ob ravnaval se bode skupni proračun za leto 1897, ob enem vrše se pa tudi priprave za posvetovanje delegacij, ki se snidejo tekom prihodnjega meseca. Kakor se trdi, povišal se bode proračun z nova za štiri milijone, ki odpadejo na račun za vzdrževanje skupne armade in pomorstva. Imenovane povišanje državnih troškov je postalo nekaj let splošna potreba, katera skoro gotovo ne bode odpravljena še tako naglo. Poleg tega pa zahteva tudi zunanji minister nekaj stotisočakov več, ker se namerava ustanoviti več novih konzulatov s posebnim ozirom na Ogersko. O jedinem budgetu za Bosno in Hercegovino se trdi, da se bode pokrtil iz lastnih dohodkov. Kakor se vidi, zahtevala bode vlada za bodoče leto zopet ogromno povišanje državnih troškov, kateri se bodo, kakor navadno, v veliki večini naložili na ramena totranskih prebivalcev. V takih okolišnih bode torej težko zadostovalo nameravano povišanje davka na žganje, pivo in borzo, ampak treba bode poseči še kam drugam.

občinstvo na deželi ni pravočasno obveščeno. Ako intendanca za prihodnjo sezono stori vse, da se preprečijo znane „razmere“, se lahko naznaja „repertoire“ za teden naprej in to ima pravico zahtevati občinstvo na deželi, ker gledališče ni zidano samo za Ljubljano.

Tak „repertoire“ naj se pa naznanja po vseh večjih slovenskih listih. Energično naj se prepreči pozni dohod občinstva. O odmorih med dejanji govorimo drugo leto — letošnje smo že pretrpeli. Vojaška godba je parkrat svoje dolgočasne nemške valčke pozabila domá ter nam zasvirala nekaj slovenskih skladb. Splošno je pa zavzemala jako čudno stališče ter občinstvo s svojimi starimi točkami bolj dolgočasila, nego pa zanimala. Tudi godba mora v gledališču podati občinstvu kaj umetniških vžitkov in v tem oziru je odvisnost od vojaške godbe res pomilovanja vredna.

Delovati je treba, da se slovensko gledališče vsamosvoji, da se oprosti tujih uplivov in ovir. Poslopje „deželnega gledališča“, katero je stavilo v ogromni večini slovensko ljudstvo, — kmetje in meščani — s trdimi svojimi žulji že stoji, a slovenski narod v njem še ni gospodar. Vspešno delovanje našega gledališča občutno ovira nemško operetno gledališče, šopiri se po odru, da naše gledališče nima zadostno prostora ni za potrebne skušnje — slovenskega narodnega gledališča še ni. Naj postane to poslopje slovenskemu narodu skoro to, kar je narodu češkemu njegova zlata hiša ob Vltavi. —

Nemčija. Nemški državni zbor je dne 21. marca praznoval petindvajsetletnico svojega obstanka s slavnostnim obedom v novi palači. Priprave so bile velikanske, kajti povabljenih je bilo nad 400 gostov. Kakor je običajno pri takih prilikah, so se vršile razne napitnice. Tako je predsednik državnega zbora, pl. Buol, napil cesarju, državni kancelar knez Hohenlohe se je spominjal cesarjev Viljema I. in Friderika ter konečno napil knezu Bismarcku, ki je po dolgem, velikem trudu pripravil pot k združitvi nemške države. Bolj ko ta „slavnostni obed“ nas zanima prva seja nemškega državnega zbora dne 21. marca 1871. Predsedoval je 86letni pl. Frankenburg; dva dni pozneje je bil predsednikom izvoljen dr. Simson. Zbornica je štela 382 članov, ker Alzacija in Lorena sta še le čez tri leta dobili volilno pravico. Teda je konservativna stranka štela 50 članov, nemška državna stranka 38, centrum 57, liberalna državna stranka 29, nemško-liberalna 116, napredna 44, poljska 13, divjakov je bilo 29 in izpraznenih mandatov 6. Od vseh poslancev jih je danes le 11, ki so ves čas člani državnega zbora, mej temi sta znana voditelja katoliškega centra, dr. Lieber in baron Heereman. Dne 20. marca istega leta se je osnoval katoliški centrum. Program se je glasil: „Justitia fundamentum regnorum!“ Centrum proglašala naslednja načela: Nemčija mora ostati zvezna država, zato se bode centrum upiral vsem poskusom, da bi se premenil federativni značaj države; posamezne države ne smejo več žrtvovati od svoje samostojnosti in uprave, kakor odločno zahtevajo koristi celote. Centrum hoče pospeševati z vsemi močmi moralni in materijelni blagor vseh slojev prebivalstva ter zahteva popolno državljansko in versko prostost in obrambo pravice verskih družb. Katoliški centrum se je od tedaj ojačil na številu in veljavi. Zbornični predsednik in drugi podpredsednik sta člana centra. Naloga njegova ni še izvršena, dasi so mu že pred leti nasprotniki napovedali razpad. Slavni možje izmed njegove srede, Windthorst, Mellinckrodt, brata Reichenspergerja in drugi so nemškim katolikom v državnem zboru priborili odločilno besedo ter celo Bismarcka privedli v Kanoso.

Zadeva Berthelot-Mohrenheim, katera se je omenjala v francoskem senatu povodom zadnjih burnih razprav, vznemirja v veliki meri ruske kroge. Pariški list „Nord“ objavlja v jednih poslednjih številk izjavo, katero je baje poslal neki ruski višji državnik in v kateri se odločno zanika, da bi se sprla bivši minister Berthelot in ruski poslanik Mohrenheim ter imenuje jednaka sumničenja intrige nekaterih, Bourgeoisovemu kabinetu sovražnih francoskih listov. V imenovani izjavi se izrecno poudarja, da vladajo mej omenjenima državnikoma najprijaznejše razmere in da se Rusija vsikdar strinja z nazori Francije, kar se tiče zunanje politike. — Ruska vlada goji jednako prijaznost nasproti vsem francoskim strankam. Največja nesmisel je torej, glasi se konečno v imenovani izjavi, ako se trdi, da so Berthelotov odstop zakrivil nejasne razmere mej zaveznicama.

Švedija. Švedska vlada je predložila državnemu zboru nov volilen zakon. Po sedaj veljavnem volilnem zakonu od leta 1866 se vrše volitve v drugo zbornico neposredno, le v malih mestih in manjših kmetskih občinah so deloma indirektno volitve. Volilna doba traja tri leta in voliti smejo vsi, ki so dovršili 21. leto in sicer 25letne kandidate. Sedanja predloga ne uvaža v tem oziru nikake nove določbe, le da se je zmanjšala sveta dohodkov, ki opravičuje volilce, od 800 na 600 kron. Poleg tega smejo manjšine z gotovim številom glasov izvoliti izmed svoje srede zastopnika. S to preosnovo je levica zelo nezadovoljna in je že ob mnogih prilikah očitno pokazala svoje nasprotje. Vrh tega se bode vršil 15. maja poseben prostovoljen ljudski zbor, na katerem se bode glasno oporekalo vladni predlogi.

Z bojišča v Afriki. Iz poročil o zadnjih dogodkih v Afriki je posneti, da se derviši v vedno večjih množicah prikazujejo na bojnem polju in skušajo preprečiti italijanske in angleške nakane. — Oberst Stevani poroča 4. t. m. iz Masave, da je prejšnji dan popoldne nad 5000 dobro oboroženih dervišev napadlo šesti italijanski batalijon, ki je spremljal karavano z živežem v Kasalo. Vnel se je ljut boj in šele po prihodu nekaterih pomožnih čet se je Italijanom posrečilo odbiti napad dervišev. Boj je trajal po poročilu zgoraj omenjenega vojskovodje od 5. do 9. ure. Italijani so izgubili blizu 100

mož. Ranjena sta tudi kapitan Brunelli in major Amadasi. O izgubi na strani dervišev ne ve poročevalec povedati nič gotovega, ampak omeni le, da je število padlih sovražnikov precej veliko — Neguš Menelik se nahaja baje še vedno v svojem taboru pri Makali, umevno pa je, da ne drži rok križema, marveč se neumorno pripravlja za nadaljno akcijo. — Poročila o pogajanju radi miru so v poslednjih dneh popolnoma potihnila, vsled česar je sklepati, da še ni padel zadnji mož na afriškem bojnem polju.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. aprila.

(Velikonočni prazniki.) Velikonočne procesije vstajenja so se letos pri vseh ljubljanskih cerkvah vršile prav slovesno. V stolnici so jo vodili prevzvišeni gospod knezoškof. — Nad vse veličastna je bila zobljubljena procesija na velikonočno nedeljo popoldne, da Bog milostno obvaruje nesreče potresa. Silnih množic, ki so se ta dan zbrale na prostornem polju mej šentpetersko cerkvijo in cerkvijo Jezusovega Srca, nismo mogli prešteti, vendar lahko rečemo, da je bila razven hišnih varuhov navzoča vsa Ljubljana in vsa ljubljanska okolica. Pretresljivo je bilo videti, ko so te neštete množice mej litanijami Matere Božje glasno prepevale otožno - zaupno pesem: Marija k Tebi uboge reve, mi zapuščeni kličemo, objokani otroci Eve v dolini solz vzdihujemo! — Nadejamo se trdno, da milostni Bog teh prosečih vzdihov, ki so odmevali iz neštetihih grl zbrane množice proti nebesom, ne bo preslišal ter Ljubljano in okolice, kakor tudi vso našo deželo milostno varoval v prihodnje groznega potresa, kakoršni je vlani na velikonočni ponedeljek divjal po Ljubljani. — Prizor je bil neizmerno veličasten! Čul se je le jeden glas: Take katoliške manifestacije Ljubljana doslej še ni videla! — Dal Bog, da bi vselej in povsod ljubljanski prebivalci tako naidušeno in soglasno kazali svoje katoliško mišljenje in življenje!

(Habent sua fata libelli!) Sobotni „Sl. Narod“ je objavil pod omenjenim naslovom nastopno notico: „Mej našimi klerikalci je mnogo takih, ki so svoj čas prisegali na liberalni evangelij. Vsi ti paradni civilisti, ki hodijo zdaj z našimi bojevitimi kaplani vsi ti Gregoriči, Papeži, Sušteršiči e compagna bella so bili nekda naši pristaši in še dandanes ni njih klerikalizem vreden piškavega oreha. Pa tudi nekateri iz tistih duhovnih gospodov, ki sedaj igrajo večjo ali manjšo ulogo, so nekoč simpatizirali z našim listom, mej njimi celo Andrej Kalan. Slučaj je nanasel, da nam je prišel v roke droben zvezek, plod nelegitimnega občevanja gospoda Andreja Kalana z muzo pesništva. Kalan je te svoje okorne verze poslal svoj čas uredniku „Slov. Naroda“, da jih objavi. Takrat se to ni zgodilo, ker so verzi tako slabi, kakor sedaj Kalanovi članki v „Slovencu“. Dandanes pa je Andrej Kalan mogočen gospod v naši deželi in zastopa nazore, kateri so v dijamentalnem nasprotju z nazori, katere je razvijal v rečenem zvezku pesmi. Da se spozna, kako je o naših političnih in literarnih razmerah sodil bogoslovec Andrej Kalan, priobčimo o priliki izvod iz tiste zbirke, uverjeni, da bode to naše čitatelje zanimalo.“ — Ta stvar je sicer tako malenkostna, da je mogoče o njej v javnosti govoriti samo v Slovincih. Ker je pa „Narod“ to reč sprožil in sicer popolno neresnično zavil, treba da stvar z dvema tremi besedami pojasnim. L. 1878 sem bil v osmi šoli, ter sem za predavanja v slovenski uri napravil v distihih spis „Na Olimpu“, v katerem sem pojasnoval in ocenjal posamezne slovenske slovstvenike. Profesor slovenščine gosp. Vodušek mi je rekel, da bi bilo dobro, ko bi se ta spis objavil. Zato sem izročil svoj spis gosp. profesorju Vodušku, ki ga je oddal baje gosp. Jurčiču v pregled in presojo. Tako je prišel spis v roke gospode v „Narodni Tiskarni“. V zapuščini Jurčičevi ga je pozneje dobil pokojni urednik „Narodov“ Zeleznikar, ki je že v „Brusu“ prilično omenjal, da ga objavi, pa tega ni storil, ker v spisu ni dobili nobenega orožja proti meni. Sedaj je zopet urednikom „Narodovim“ prišel pod roke, in zopet napovedujejo, da objavijo izvod iz one zbirke. Seveda se iz tega ne bo spoznalo, kakor neresnično trdi „Narod“, kako sem sodil jaz o naših političnih in literarnih razmerah kot bogoslovec, ker sem bil takrat gimnazijec, ki sem sodil o slov. slovstvu, kakor so nas učili tedanji profesorji. Izjavim pa že sedaj, da tudi kot dijak nisem zapisal v omenje-

nem zvezku nobene besede v prilog načelom, katera bi moral morda sedaj kot duhovnik obžalovati ali obsojati. — Toliko v pojasnilo o stvari, ki je značilna zato, kakšnih sredstev se poslužuje Narodova stranka, da bi prepričala slovenski svet, da je prav ravnila, ko je Schwegeln in Schafferja tako odlikovala. Daleč so prišli gospoda pri „Narodu“, da se sedaj že boré z dijaškimi nalogami proti članom naše stranke.

A. Kalan.

(Z Dunaja) se nam piše: Na Veliko soboto popoldne ob štirih je zadel na Dunaju mrtvoud preč. gosp. P. Alojzija Polaka, provincijala minoritov, ravno ko se je hotel obleči, da bi vodil procesijo. Zadeta je leva stran, toda ne popolnoma in zdravniki upajo, da bo čisto ozdravil; govori lahko. — Polak je iz Tržiča na Gorenjskem doma in je bil lani že šestokrat jednoglasno izvoljen za provincijala minoritov. Šestkrat zaporedoma ni bil še nihče provincijal, odkar obstoji avstrijska provincija. — Polak je zelo priljubljen in spoštovan v vseh krogih in zato je tudi sočutje izredno veliko. — Želimo mu iz srca, da kmalu ozdravi in ga priporočamo v molitev.

(Z Vrhnike.) Odkar se je naš župan in deželni poslanec g. Jelovšek „osmelil“ kandidirati za državnega poslanca, nimajo nekateri gospodje nemčursko-liberalnega tabora nobenega pokoja več. Pred nedavnim časom so se še tolažili z upanjem, da g. Jelovšek kakega lepega dne zopet pribeži v zavetišče „absolutnega narodnjaštva“, a ker jim up dan za dnevom ginjeva, treba torej njihovej bolečini dati duška. Nemčursko-liberalna gospoda na Vrhniki si hoče vsled svojih bolečin solzno lice izprati s tem, da je pričela v zadnjem časi našega g. župana ometavati z zabavljicami, predbacivanjem, lažmi in sploh z sredstvi, kakoršna ima njihova chronique scandaleuse na izbiro. „Dajmo mu vsaj pečat neizobraženosti, nesposobnosti in zarobljenega Gorjanstva pritisniti“, mislijo naši akademiki in tutti quanti, a zraven pozabijo, da pri tem sami debelo pljujejo v svojo lastno skledo. Načelo jim je: Semper aliquid haeret, če tudi pišemo samo laž. In da bi imela njihova poročila vsaj nekoliko zanimivosti (sami so sicer neznansko suhoparni), prihitela jim je „Soča“ na pomoč in za njo pricapljal je verni njeni snubitelj „Slov. Narod“, da odkrije urbi et orbi silno politično revščino Vrhnčanov, ki si volijo tako „nesposobnega“ moža za poslanca. In tu smo brali na dolgo in široko o duhovitosti in visokej izobraženosti g. Koblarja in o onemoglosti in duševnem siromaštvu g. Jelovškega. Mi nočemo omejevat zaslug novega državnega poslanca, a slovesno pa protestuje naša katoliško-narodna stranka napadom na g. Jelovškega. Gospoda liberalna, dajte roko na srce in odgovorite, kdo ima več zaslug za Vrhniko in kdo deluje bolj požrtvovalno v raznih odsekih in korporacijah kakor ravno naš g. župan; saj mu je nedavno nekoč velik pristaš liberalne stranke moral pri občinski seji sam v imenu občinskega odbora izraziti popolno priznanje za njegovo uspešno delovanje in občinski odbor mu je še zraven tega izročil krasno spomenico, na kateri so bili tudi podpisani možje stranke, katera ga sedaj blati po časnikih. Naša liberalna gospoda ni toraj drugega, nego šviga švaga čez dva praga. Zato je kvintesenca celega dopisa v Soči le-ta, da se nemčursko-liberalnim gospodom obilne sline cede po g. Jelovšku, češ, škoda da ga ne vidimo v svojih vrstah. A naš g. župan imel je dolgo časa priložnost izpovedati to stranko in slednjič bil primoran jej dati slovo, ko za Vrhniko in narod ona deluje le z obljubami in praznimi besedami. Prišlo je toraj do ločitve. Na oportunistična srca naših liberalnih gospodov legla je takoj težka žalost, kakor pada obilna močvirna megla v jeseni na našo divno okolico. Osobito pa je zabolela ta izguba ljubezni nikdar nenasitljivo srce kolovodje naše liberalne stranke. In da bi si vsaj nekoliko potolažil vznemirjene živce, poskušal je razne operacije, da se nekoliko maščuje nad zlodejnim klerikalizmom in konservativizmom g. župana. Pri teh činih seveda njega ni brigalo in ga tudi še danes ne, da hranijo Vrhničani še v dobrem spominu one dneve, ko je moral ta kolovodja neskesan romati k g. županu v Kanoso, da razjarjeni Eskulap svojega porednega učenca ne trešči ob tla. A sedaj si misli: tempi passati,

dajmo torej vnovič klicati duhove! Mi nismo pesmistični, a gotovo se ne varamo preveč, da pride zopet kmalu čas, ko bode klical z Göthejem: „Die ich rief die Geister, Wird' ich nun nicht los“. In sam, prav sam bode tej nezgodi kriv in tedaj se bodedo spominjali besedi ravnostnega pesnika: „So geht es dir, Zergliederer deiner Freuden!“ Potreba nam je, da svarimo g. kolovodjo, naj nikdar ne maha preveč na podlagi svoje akademične izobraženosti po našem g. deželnem poslanci in županu, da si ne skrha svojega neokretnega orožja; ako pa misli on z svojimi somišljeniki še dalje bojevati nespametni boj zoper našega zaslužnega župana, naj vendar pri tem upaže to, da naša katoliško-nar. stranka nikakor ne bode mirno gledala tega početja in da bode slednjič posledica ta, da se prej ali slej vidimo pri — Filipih. Ste razumeli?!

(Ustanove za učitelje na srednjih šolah.) Presvetli cesar je dovolil, da se vstavi v proračun začasno za tri leta, pričenši z letom 1896, svota 3000 gl. v to svrhu, da se podeli ustanove onim učiteljem naravoslovja in zemljepisja, ki vporabijo del počitnic v znanstveno potovanje. Omenjene ustanove se bodo podeljevale vsako leto 10 prosilcem v znesku do 300 gl.

(Osebnost.) Pravosodni minister je imenoval g. Franca Gallerja, zemljiško knjižnega načelnika pri tukajšnjem sodišču, ravnateljem pomožnih uradov pri deželnem sodišču v Gradcu.

(Iz Ribnice) 6. aprila: H koncertu „Glasbene Matic“ 14. t. m. pripeljejo se prebivalci iz Ribnice, Velikih Lašč in iz bližnjih vasij s posebnim vlakom v Ljubljano. — Dozdaj se je čez 100 oseb za ta koncert oglasilo.

(Dar.) Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani je darovala sl. posojilnica v Črnomlju 20 kron; gđ. A. Matanovič, učiteljica v Postojini, je nabrala pri tamošnjih prijateljih učiteljev 11 kron. — Vsem darovalcem se v imenu odbora najtopleje zahvaljuje Jakob Dimnik blagajnik.

(Zdravje v Ljubljani) od 22. do 28. marca t. l. Število novorojencev 18, umrlih 22; mej njimi za vratico (davico) 2, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 15. Med njimi so 3 tujci in 4 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 5 za škrlatino in 9 za vratico.

(Iz celovške škofije.) Mil. gospod knezoškof bodo posvečevali letos novomašnike dne 15., 17. in 19. julija. Posvečeno bode 14 gospodov četrtoletnikov in 6 gospodov tretjeletnikov, in sicer iz tretjega leta gospodje: Sim. Kesnar, Mih. Resler, M. Riepl, Stef. Singer, Jos. Rogl in Ant. Vogrinec. Med imenovanimi so 4 vrli Slovenci.

(Mažarska tisočletnica.) „Naša Sloga“ piše, da se povabilu ogerske vlade k slavnostim tisočletnega obstanda ne bode odzval noben slovenski državni poslanec, ker nimajo razloga, da bi slavili tisočletno gospodstvo Mažarov nad deli raznih narodov slovenskih. Imenovani list pa dostavlja: „To sve dakako valja o neodvisnim zastopnicima i o onima, koji svojom glavom misle i rade, i koji neće po komandi od nikoga nikakove slave slaviti“.

(Leon XIII. senior vseh škofov.) V severni Ameriki je umrl Rihard Kenrick, senior katoliških škofov z ozirom na imenovanje. Vsled Kenrickove smrti so sedaj sveti oče Leon XIII. najstarejši vseh katoliških škofov, imenovani tit. nadškofom 27. januarja 1843.

(Propadanje mažarskega plemena.) Ministerski svetnik ogerski, Beksics, (tudi Mažar), je izdal knjigo, v kateri na podlagi statistike od l. 1885 dokazuje, da mažarsko pleme propada v čisto mažarskih mestih. Beksics svetuje, naj mažarska vlada politički asimiluje nemažarske narodnosti, ker jezik mažarski jih ne more asimilirati. — Tega nasveta ni treba, kar vlada „asimiluje“ z vsemi silami.

Društva.

(Za družbo sv. Cirila in Metoda.) Finančni koncipist g. Anton Janežič je nabral za piruhe v korist družbi sv. Cirila in Metoda 10 gl. 10 kr. Darovale so to svotico tri družbe

pri g. Ferlincu z željo, da bi o velikonočnem času vsak zaveden Slovenec „za svoj trpinov rod“ žrtvoval jedno krono na altar domovine!

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Vesela družba v gostilni gosp. Josipa Pehanija v Žužemberku 1 gl. 10 kr.; g. Fr. Petek v Ljubnem na Štajerskem 2 gl. 50 kr., katere so darovali gg.: nadučitelj Peter Mudler, trgovec Franc Peter, usnar Ivan Krajnc ter gospi Apolonija Žmavc in Frančiška Krolnik po 1 krono; moška podružnica v Trstu 100 gl.; č. gg. župnik Vrhovnik 1 krono in kapelan Ferjančič 20 kr. za knjižico „Obnovimo še nekaj“; g. Fr. Ban, faktor „Katol. Tiskarne“ v Ljubljani 4 gl. za piruhe. — Vsem milosrčnim prijateljem naše družbe veselo „aleluja“!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Telegrami.

Budimpešta, 7. aprila. Kongres socialno-demokratskih delavcev lesne industrije je oblastvo zaključilo, ker so govorniki vkljub opominjevanju agitovali za štrajk.

Rim, 6. aprila. „Agencia Stefani“ poroča, da je imenoval kralj včeraj senatorja grofa Codronchi ministrom brez portfelja in ob enem za civilnega komisarja v Siciliji.

Manilla, 7. aprila. Grozen požar je vničil včeraj nad 4000 hiš. 30.000 prebivalcev je brez strehe. Kolikor do sedaj znano, se ljudem ni pripetilo nič žalega.

Madrid, 7. aprila. Vojni minister organizuje novo ekspedicijo 40.000 mož za Kubo, ki pa ne odide pred mesecem septembrom.

London, 7. aprila. „Times“ se poroča iz Capstadta 4. t. m.: Govori se, da so pobili Matabeli v zadnjem boju pri Bulowayo približno 200 Evropejcev. V Ivanovem Gradu so zbrali 450 mož, da jih odpošljejo na bojno polje. Brzjavna zveza mej Salisbury in Bulowayo je razdejana.

London, 7. aprila. „Reuters Office“ se poroča iz Kairo: Večji oddelki dervišev prete napasti Murat, kakor tudi ob obrežju rdečega morja se nahajajoče pristanišče Helaib.

London, 7. aprila. „Reuters Office“ se poroča iz Kapstadta: V pokrajini Mateking v deželi Bečuanov vlada veliko vznemirjenje. Farmovci so dovedli svoje družine v varnost, ker se boje splošnega upora, katerega je povzročila stroga naredba glede živinoreje.

Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovi v. vrh. Prospekti zastoj in franko.

Proti katarom
sopilnih organov, pri nahu, hripavosti in vratnih oteklinah zdravniško priporočena je 10 15 II.
GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
katera se z vspehom rabi sama ali pomešana z gorkim mlekom.
Ta mitoraztapljajoče, osvežujoče in pomirljivo deluje, pospešuje ločitev sleza in se v taci slučajih posebno dobro obnese.
Henrik Mattoni v Giesshübl Sauerbrunn.

Preizkusili in priporočili
so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki
tinkuro za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-8) 1

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
4	9. zvečer	735.1	5.2	sl. svzh.	skoro oblč.	
5	7. jutraj 2. popol	734.4 735.6	0.2 8.0	sr. svzh. pr.m.vzjvz.	jasno skoro oblč.	0.0
6	9. zvečer	735.1	4.6	sl. vzh.	del. jasno	
7	7. jutraj 2. popol	735.3 734.7	1.3 7.4	sr. vzh.	sneg oblačno	0.4
8	9. zvečer	735.5	4.0	sl. svzh.	oblačno	
9	7. jutraj 2. popol	736.3 736.7	2.0 7.1	sl. svzh. sr. vzh.	oblačno "	1.1

Srednja temperatura 4., 5. in 6. marca 5.3°, 4.3 in 4.2° ozir. za 2.2°, 3.4 in 3.7° pod normalom.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11. Parterre

Umrli so:

5. aprila. Jožefa Jeretina, sirota, 12 let, Hradeckega Vas št. 25, jetika. — Avgust Podbregar, železniškega sprevodnika sin, 8 mesecev, Rožne ulice 8, božjast. — Terezija Erbežnik, gostija, 57 let, Kladezne ulice 13, jetika.

VABILO

I. rednemu občnemu zboru hranilnice in posojilnice v Gorjah.

Ker je bil 1. občni zbor dne 23. februarja razveljavljen zaradi tiskarske pomote, se sklicuje taisti še enkrat

na dan 3. maja 1896 popoldne ob 3. uri
v župnišče

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnega računa.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Posebni nasveti.

Načelstvo.

Poslano.

269 1-1

V pojasnilo gg. Fr. Gržinu, Fr. Križaju in pričujočemu sodniku, kateri ste dne 4. aprila, to je včeraj zvečer besedovali o agitaciji ne še izvršene občinske volitve, izjavim nastopno:

Kakor iz Vaših besed razsodim, snidete se takoj po praznikih k skupnemu posvetu, pri katerem vam je odločiti ali bo

g. Korošec župan. Bo pa župan le pod tem pogojem, če odelovi mene od sebe. V tolažbo Vaših skrbečih src naj vam bode povedano, da mojega strahu za pišli postranski zaslužek ni nobenega; brez tega se migotno stanje ne bo spremenilo na slabše, mogoče pa na boljše, saj me poznate! Ne verujem pa, da bi bil g. Korošec, mož nekdanj bistrega uma, tako kratke pameti, da bi vašim obljubam verjel, saj že vrabel v celi občini čivkajo, da ga ravno tako speljete na led, kakor pred tremi leti. In če ga tudi ne, ne bode on na boljšem; če bi bil naš županaki stol tako dober, obdržal bi ga bil g. Križaj, vsaj do konca triletno dobo; zmoglosti za to menda ima, časa pa tudi. Na Vaše obljube, kakor tudi grožnje v tem oziru naj ne dá nobeden veliko; če si upate že kaj takega na cesti govoriti, kaj je potem med stenami! Obžalujem in čudno se mi zdi, da Vas restavratör na postaji, g. Kovač, moč zdravega uma, toliko podpira; še bolj čudno pa je, da vam pripusti južna železnica svoje služabnike za porabo pri agitaciji!

V St. Petru na Notranjskem, dne 5. aprila 1896.

Val. Krašovec.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

IG. HELLER na Dunaju

29 2 II/2 Praterstrasse 49 208 20-4

Zastopniki se iščejo!

Pred ponarejanjem se je treba posebno varovati!

Konjski cvet

(pomnoženi restitueljski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta

cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepljen, lajša otrpnelost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restituciji (obvrženje) po kakem trudapolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino,

za konje rogato živino, ovce, prašiče i. t. d.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vspehom večinoma po hlevih, ako živinče nemore jesti; abljajuje mleko.

Zametek z rabilnim navodom vred velja

50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto

lekarnar

113 2

Ubalđ pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.

Razglas.

Zaradi oddaje

261 3-2

zgradbe gravitacijskega vodovoda

za Semič in Črnomelj razpisuje se splošna ponudbena obravnava s pristavkom, da se bo oziralo le na take ponudbe, ki se raztezajo na vse vrste del. Cela zgradba pa obsega sledeče vrste:

- 1) Dobava cevij v proračunjenem znesku . 35.807 gld. 32 kr.
- 2) Dobava armature " " 6.216 " — "
- 3) Stavbinska dela " " 14.078 " — "
- 4) Kopanje jarkov za cevi v prorač. " 19.160 " — "
- 5) Prevoznja cevij in armature v prorač. zn. 2.400 " — "
- 6) Montiranje cevij v prorač. znesku . 8.270 " 10 "

Vkup . . 85.931 gld. 42 kr.

Na to zgradbo nanašajoči se podatki (stroškovni proračun, stavbinski pogoji in črtež za orijentovanje) pošljejo se na zahtevo ponudnikom brezplačno.

Ponudniki vložé naj svoje kolekovane in zapečatene ponudbe z napisom: „Ponudba za prevzetje zgradbe gravitacijskega vodovoda za Semič in Črnomelj“

do 1. maja 1896. leta

pri vložnem zapisniku kranjskega deželnega odbora. Ponudbam pa se mora priložiti 5% jamčevine zgoraj navedene svote, bodisi v gotovini, bodisi v obrestnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni ali pa jim je pridjati pobotnica, da se je ta jamčevina vplačala pri deželni blagajnici kranjski.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani stavbinski pogoji ter da se jim v polnem obsegu podvrže. Plačilo, katero se zahteva, bodi izraženo v odstotkih popusta od jednotlivih cen ali doplačila na te cene. Navesti se smejo tudi posebne jednotne cene, toda brez spremembe stavbinskega popisa. V tem slučaju se mora značuniti tudi vsa svota za služka.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov izbrati si podjetnika po svojem prevdarku, ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 2. aprila 1896.

Prodaja stavbenih parcel

poleg bodoče justične palače.

Ker se je od pristave Zeschko-tovih dedičev, ležeče v Dolgih ulicah v Ljubljani, en del visokemu c. kr. erarju za zgradbo nove justične palače za trdno odprodal, pride ostalih dvaindvajset stavbenih parcel, ki leže vse zelo ugodno poleg bodoče justične palače in tik novih velikih cest, na prodaj iz proste roke, posamezne ali v skupinah.

Kupci izvolijo naj izročiti svoje ponudbe

263 3-2

do 25. aprila t. l.

dr. Karlu Ahazhizhu, advokatu v Ljubljani, Stari trg št. 13, pri katerem so na ogled situvacijski načrti vsak dan med uradnimi urami.

Pomladni Glasi

posvečeni slovenski mladini.

Z 8 slikami.

Uredil in založil

Matija Prelesnik.

V Ljubljani 1896.

Krasna mladinska knjižica!

6. zvezek.

Cena broširanim 30 kr., v pol platno vezanim 40 kr., v celo platno vezanim 55 kr., krasno vezanim 90 kr., po pošti 5 kr. več.

Dobé se v ljubljanskem semenišču, v Katoliški Bukvarni v Ljubljani, pri Jan. Krajcu v Novem mestu in pri D. Hribarju v Celju. — Tudi se dobé prejšnji letniki razven prvega. — Izvirne platnice izdeluje F. Breskvar, knjigovez v Ljubljani.

Lepo darilo otrokom ob raznih prilikah!

Dunajska borza.

Dne 7. aprila.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 10 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 05 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ 30 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 95 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „ 15 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	988 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	367 „ 75 „
London vista	120 „ 25 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 77 1/2 „
20 mark	11 „ 75 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 53 1/2 „
Italijanski bankovci	43 „ 60 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „

Dne 4. aprila.

4% državne srečke L. 1854, 250 gld.	150 gld. — kr.
5% državne srečke L. 1860, 100 gld.	157 „ 75 „
Državne srečke L. 1864, 100 gld.	194 „ 25 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 10 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	127 „ 50 „
Dunavsko vranavno posojilo L. 1878	107 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 35 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 20 „
Prijoritete obveznice državne železnice	— „ — „
„ južne železnice 3%	166 „ 75 „
„ južne železnice 5%	130 „ — „
dolenjskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	71 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 „ — „
Ljubljanske srečke	21 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	165 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3430 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	448 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	83 „ 80 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	126 „ 75 „

Nakup in prodaja

vskovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri trefanjanju, pri izžebanju najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.